

6. Švédská hlídka

Všechno to začalo pomluvou zlou, kdy obecní pastýř udal manželku svou. Dobytek mu hynul, žena ho prý sýrem trávila, v roce 1622 se kvůli ní tortura spustila. Barbora Schmiedová první na skřipci byla, vlivem mučení další spoluvinice označila. Inkvizice se šířila, ženy pálili zaživa či předem staty, na Čarodějnickém vršku hořelo vše – kosti i šaty...

Množstvím písmen na tabuli nedejte se vůbec zmást, jenom z názvu zastavení vezměte si první část.

--	--	--	--	--	--

17

Objevte pomník stojící mezi břizami, na počest žen, co byly tu páleny. Vezměte dva první řádky, z nich nejedno písmeno do tajenky vepište a budete mít splněno. Jednotlivá písmena teď v jedno slovo spojte a k pokladu už jen kousek vzhůru pojdte. Tajenka je vám nápovědou dobrou, následujte stále úzkou stezkou modrou.

--	--	--	--	--	--

11

3

--	--	--	--	--	--

8

--	--	--	--	--	--	--	--

13

7. Čertovy kameny

V černých skalách ukrytá je temná stopa kopyta, čert tu tenkrát vztekle dupnul, ve skále je vyryta. Dnes tu vidíš kruhy, lana, lezci se tu scházejí, posilují, lezou cesty, s radostí a s idej. Kdysi tady sedlák Harich první výčep založil, dnes tu stále najdeš místo k občerstvení sil. Ještě předtím ale raděj na vrchol skal vystoupej, rozhlédni se, potěš duši – na vrcholcích je všem hej.

Tajenka Vám prozradí, kde najdete poklad

--	--	--	--	--	--

2 3 6 1 8

--	--	--	--	--	--

11 9 13 14 6

--

9

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

15 6 10 3 6 5 4 18 8

--	--	--	--	--	--	--	--

1 4 16 3 7 5 17

--	--	--	--	--	--	--	--

14 6 12 4 18 17

Osudy mezi horami

QUEST neboli hledačka

- Zaměření hledačky:**
Lidské příběhy pod Čertovými kameny
- Obtížnost hledačky:**
Střední, značení po naučné stezce „okolo České Vsi“, většinou do kopce, s kočárkem nepřístupná (takže sedačky), lépe je ji procházet za dobré viditelnosti

- Délka trasy:** přibližně 2,2 km

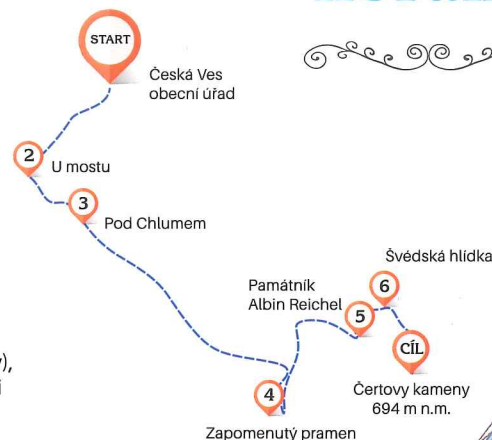
- Časová náročnost:** asi 2 hodiny

- Doporučené vybavení na cestu:**
Papír, psací potřeby, pevná obuv, pití, svačina, může se hodit dalekohled

- Začátek hledačky:**
Česká Ves, obecní úřad (s možností parkování i hromadné dopravy)

- Zakončení hledačky:**
Prozradí tajenka.

Po nalezení pokladu se pro návrat vydejte zpět po druhé větvi naučné stezky. Neměla by vám uniknout skalní vyhlídka za restaurací Čertovy kameny. Odtud se lze vrátit i po asfaltové silnici do Jeseníku.

V údolí mezi Jeseníky a Rychleby plynou řeky Bělé vody.

V něm dlouhá historie obyvatel s pohnutými osudy provází tuto názvem Českou, ale ve Slezsku položenou Ves. Pojdte tedy proniknout do části jejich osudů dnes. Hornickou historií založena, hory žlutým kovem protkány, čarodějnické procesy, války a váleční zajatci do vínku jí dány. Tradice pastevevctví pod skalními masívy, kouzlo přírody, smrky a háje, vydejme se do kouzly a pověstmi o čertech provázeného skalního ráje.

1. Čarodějnické procesy

V 17. století každý v údolí se bál, řádl tady strašný inkviziční tribunál. Na kamenné desce vidíme historii čarodějnic, o nichž se později se dozvíme víc. Temné osudy a spalující žár hranice, naštěstí nakonec prosvítlo Slunce.

Najděte v okolí za úřadem kámen k nebi vzhlížející, a něm latinský nápis Slunce oslavující.

6

16

(Žijeme díky Slunci)

10

Pak projdete zadem kolem domova důchodců parkem proti proudu řeky až ke kamennému mostu na hlavní silnici, kde narazíte na modrou turistickou. Dál už pokračujete po ní. Při této cestě mĳíte muzeum Auto-moto veteránů.

2. U mostu

Nejprve Walterowice zde byly, pak Němci tu hojně žili. Horníky z Čech si pozvali, a Böhmischdorfem (později Českou Vsi) je nazvali. Na břehu řeky Bělé most tu stojí, oba břehy k sobě pojí. Dřevěný nejprve byl, pak ho beton zocelil. Mostem Rychtářským ho zvali, než mu v roce 1945 jméno vzali. Klene se tu přes řeku, v poklidu i ve vzteku, když se kolem voda valí ve stoleté povodni, všechno kolem, stromy, domy, kromě mostu končí v ní.

Z cedule písmenko do hádanky na mostě hledejte do tajenky. V německém slově, co parní válec značí, třetí a čtvrté písmeno vám stačí.

12

2

3. Pod Chlumem

Horníci z Čech jméno obci dali, taky se tu pořádně namakali. Jen zlatem zde člověk nebyl živěn, na pastvinách museli vydělat pár hřiven. Rolníci a hospodáři zažili zde velký rozkvět, loukám a polím musely lesy ustoupit zpět. Mlýny na pšenici i kámen zde stály hojně, však úpadek celého kraje připisujeme vojně.

V lesích se spousty zvěře divě prohánělo, jiné však mĳí, což v tajence vyplnit do řádku je úkolem vašim.

1

15

5

4. Zapomenutý pramen

Drsné klima, ostré skály, pole plné kamení, lidé, kteří tady žili, často měli bolení. Byl tu jeden sedlák ze Vsi, Johann Schrott se jmenoval, když na vojně léčil koně, tak ledacos odkoukal. Dával dlahy, rovnal kosti, až měl jednou nehodu, kůň ho kopnul do kolena a on vsadil na vodu! Přísný režim s kapkou vína, obklady a kousek sýra... tak léčil svá zranění, metoda se proslavila a ten doktor samozvaný, byl uvržen do vězení. Vykonal tu hodně dřiny, pak byl nařčen z fušeřiny!

Projdete-li přes les Stöhrák, naleznete mýtinu, jen tři schody v lesním mechu a pak ještě nahoru. Už slyšíte kapky vody, kde Zapomenutý pramen vyvěrá? Do tajenky запиšte si, co Johann Schrott na obrázku v ruce má?

7

9

Jestli jste se osvěžili, zase rychle nazpátek, po cestě se kousek vraťte a dejte se do hledání dalších památek...

5. Památník Albin Reichel

„Půjdu dnes do lesa, ulovím srnce, manželka říkala, že prázdné má hrnce,“ pravil sobě Albin Reichel po obědě, u dobrého piva či u zákusku sedě. Byl to statný chlapík, necelých šedesát, pomník do kamene myslivci dali mu vytesat. Co že se tu stalo? Co mu vlastně bylo? V hustém lese srdce se mu náhle zastavilo.

Pomník vlastně vypráví nám o dobrých kamarádech, do tajenky vezměte z něj ten poslední řádek.

14

4

18